

פרשת פנחס

מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם (כט, יט)

ויש להבין הך ונסכיהם על מה קאי, דאי אמוספי היום הא קודם לכן אמר קרא (פסוק יח) ומנחתם ונסכיהם, ואי על עולת התמיד הול"ל ונסכה כדכתיב אצל יתר הימים ועי' מש"כ רש"י בזה.

והנה איתא (תמורה יד, א) ת"ל מנחתם ונסכיהם, בלילה וכו' למחר, וברש"י אם קרב הקרבן בזמנו ואפילו מכאן ועד עשרה ימים, ע"ש דניסוך היין מצי אף אחר עשרה ימים באם הביא הקרבן בזמנו, אולם בניסוך המים קי"ל עבר יומו בטל קרבנו וכדאיתא בירושלמי (סוכה פ"ד ה"ו) הדא אמרה הקדימה לזבח כשר, ניסכן בלילה (שקודם לקרבן) כשר, לא ניסך היום לא ינסך למחר על שם עבר יום עבר קרבנו ע"ש, ומבואר דחלוק ניסוך היין מניסוך המים, דניסוך היין עיקר שייכותו הוא אל הקרבן ולכך משעה שהקריב מצי להשלימו מכאן ואילך ואפי' עד עשרה ימים, אולם ניסוך המים עיקרו מתייחס אל היום ולא אל הקרבן, דהן אמת שמצותה לבא עם הקרבן אך מוכרח דרק לכתחילה הוא דהא קמן אם הקדימו לזבח וכגון בלילה שלפניו כשר, ואשר לכן אם עבר היום לא ינסך עוד דעבר יום עבר קרבנו.

ומעתה י"ל דאי הוה כתיב ונסכיה הרי יש במשמע ב' נסכים של דבר אחד כלומר ניסוך המים והיין של עולת התמיד, ולכן אמר קרא ונסכיהם היינו ב' נסכים של ב' דברים, המים של היום והיין לעולת התמיד.

מקור: משך חכמה